

FOTBAL

Evoluția rapidiștilor în cele 5 partide susținute în Brazilia

Fază din meciul F. C. Curitiba — Rapid, Lupescu respinge cu dificultate un atac al gazdelor

Foto: ESTADO DO PARANA

(Urmare din pag. 1)

joacă totul pe cartea apărării.

Cum spuneam, însă, Rapid nu avea de ales soluții — din motive obiective — jocul său de apărare, cu timide tentative de contraatac, oferindu-i puține, dar singure șanse de a se prezenta onorabil.

Spre ghinionul echipei, apărarea sa a avut o mare „spărtură la bord”, tocmai acolo unde părea mai solidă, adică la nivelul portarului echipei reprezentative, care a fost Răducanu, așa cum îl cunoaștem, doar în meciurile cu Vasco și Internacional. Mai ales în partida cu Portuguesa, în care „Rică” a avut să uluiască Brazilia prin „numere” de acrobație comică, aportul său a fost fundamental, transformând echipa giuleșteană într-un punching-ball care încasa loviturile una după alta.

Este adevărat că în același meci, Costea și Codrea nu l-au fost vajnici apărători

acțiunile excelenților atacanți Xaxa și Cabilho, dar, trebuie să remarcăm că tonul tristului bal (pentru Rapid) l-a dat Răducanu, cel pe care obiectivele televiziunii din Sao Paulo l-au prezentat mult timp în prim plan, uriașul portar rapidist având, „ante bellum”, o firmă excepțională.

Vă închipuiți că prim-planurile oferite în joc de Răducanu pe stadionul Pacembu l-au întunecat foarte mult firma, coborînd „zeul brunel” printre portarii muritori de rând. Cel mai afectat de acest meci-dezastru, care a subminat considerabil moralul întregii echipe, a fost, bineînțeles, Răducanu, care a recunoscut, gresit, că a făcut mari greșeli. Regrete tardive, însă...

Cum nu vrem să facem din Răducanu solistul nr. 1 al acestui articol — de fapt în meciul cu Portuguesa toată echipa a jucat foarte slab —, vom trece în revistă evoluțiile tuturor componenților Rapidului, aproximând cota lor de reușită sau de

nereușită în turneul brazilian.

După părerea semnatarului acestor rânduri, Rapid a prezentat în țara lui Pele doar trei jucători cu randament bun: Dumitru, Lupescu și Niță.

Dumitru a fost, probabil, cel mai bun dintre ei, evoluând în patru din cele cinci partide jucate (cu Portuguesa a fost și el aproape anonim) cu o dezinvoltură braziliană, cu aplomb, cu randament, cu siguranță. Și cu ocazia acestui turneu, Dumitru ne-a demonstrat că tricolorul cu nr. 10 al reprezentativei noastre se află în minii bune, fapt cu atât mai încredincător cu cât nu trebuie uitat că acest mare talent al fotbalului nostru are numai 21 de ani.

Lupescu a fost... Lupescu. Tenace ca întotdeauna, luptător până la abnegație. Dacă o să-i reproșăm, totuși, ceva, îi vom acuza capacitatea de efort mai scăzută decât în cunoștințăm spre finele turneului, când Eulali, foarte solicitat, a cedat, înțelegându-se că de joacă Rapidul de multe alte goluri.

O surpriză plăcută a fost tinărul Niță. Iniocându-l pe Costea, după primul meci, fundușul rapidist din echipa de tineret-rezerve a jucat în Brazilia de parcă era titular de cînd lumea. Nu s-a intimidat de faima adversarilor — superba cutezanță juveni-

lă fără complexe! —, s-a aruncat în dueluri cu un curaj admirabil. Auzind, deodată, o oarecare rigiditate, care poate fi corectă cu timpul, Niță nu se pare a fi unul din cei mai siguri oameni de viitor ai Rapidului.

În urma grupului celor trei de mai sus se situează Năsturescu, Pop, Codreanu și Dinu, a căror evoluție de ansamblu a fost satisfăcătoare. Au fost utili echipei, au muncit mult pe teren, dar, cu excepția lui Năsturescu, exemplar în meciul cu Internacional, jocul lor n-a avut strălucire, n-a avut scînteie.

Slab, la nivelul notelor 3-4, s-au comportat Marin Stelian, Răducanu, Codrea, Costea, Răducanu și Petreanu, dintre care doar pe ultimul l-am „promovat”, dacă ar fi cazul, în clasa celor care au unele circumstanțe atenuante. El a fost cel care s-a zbatut mai mult pentru a realiza, totuși, ceva. Neconcludente au fost evoluțiile temporare ale lui Mușat, Ștefan și Neagu, acesta din urmă recuperat (parțial) abia spre sfîrșitul turneului.

Cu Neagu valid, sintem siguri că Rapidul ar fi avut o altă prezentă în turneul din Brazilia. Cu două virfuri de gol — Dumitru și Doru Popescu —, dinamoviștii au rezistat chiar și atunci cînd l-au pierdut pe cel de al doilea, accidentat. Rapid, însă, n-a avut nici un om de gol, tocmai... în țara golurilor. Din păcate.

MECIURI AMICALE

Iată alte rezultate înregistrate în partidele amicale disputate duminică:

C.F.R. ARAD — U. M. TIMIȘOARA 0-2 (0-1)

Feroviarilor, cu un atac ineficace și lipsit de fantezie, au cedat pe teren propriu în fața formației timișorene. Autorii golurilor: Cavai I și Laurențiu.

ST. IACOB, coresp. principal

GLORIA BISTRITA — FORRESTA NÂSAUD 4-0 (1-0)

După o primă repriză în care oaspeții au dat o replică mai dîră, în cea de a doua parte, formația gazdă și-a impus superioritatea. Realizatori: Ciocan (3) și Moldovan.

I. TOMA, coresp.

VAGONUL ARAD — OLIMPIA ARAD 7-2 (5-0)

Vagonul a reușit să întrecă la scor echipa Olimpia, din

campionatul județean. Au înscris: Macavei I (2), Schweilinger (din 11 m), Kato, Atodiresei, Moț I și Moț II, respectiv Petchowschi III (2).

I. ȘTEFAN, coresp.

STEAGUL ROȘU PLENITA — UNIVERSITATEA CRAIOVA (TINERET-REZERVE)

1-0 (0-0)

Terenul a fost desfundat, din cauza ploii care a căzut tot timpul meciului. Jucătorii au arătat o bună pregătire fizică. A marcat Manea în minutul 72.

I. JULEA, coresp.

OLIMPIA SATU MARE — CRIȘUL (TINERET-REZERVE)

4-0 (1-0)

Localnicii au fost superiori adversarilor și au câștigat la scor. Au înscris: Petz (min. 15), König (min. 57), Gero (min. 65) și Kinceș (min. 81).

A. VERBA, coresp.

Echipele Crișul și C.F.R. Timișoara s-au întâlnit duminică la Oradea într-un meci de verificare care a prilejuit un bun spectacol fotbalistic. În fotografia noastră, portarul timișorenilor, Corec, intervine decise la o mingie înaltă, rezolvînd o situație critică

Foto: N. DRAGOȘ

DIRECȚII NOI PENTRU DEZVOLTAREA SPORTULUI DE MASĂ ȘI TURISMULUI ÎN RÎNDUL TINERETULUI

(Urmare din pag. 1)

ne, pentru practicarea exercițiilor fizice, după preferințe și aptitudini, tot mai mulți elevi și studenți, tineri din fabrici și uzine, de pe ogoare.

Realizările pe aceste multiple planuri sînt desigur notabile. Totuși — așa cum s-a apreciat la recente lucrări ale Congresului al IX-lea al Uniunii Tineretului Comunist — ele nu reprezintă decât un început pe calea unei mișcări sportive și turistice cu adevărat de masă. CAPABILĂ SĂ ANTRENEZE MAREA MAJORITATE A TINERETULUI.

Evidențind unele neajunsuri, Congresul al IX-lea al Uniunii Tineretului Comunist și-a propus totodată să stabilească direcții precise în domeniul activității sportive și turistice. Care sînt aceste direcții?

Înainte de toate subliniem obiectivele privind întărirea organizatorică și îmbogățirea activității asociațiilor sportive, care să-și întocmească — concret — calendare proprii de competiții. În realizarea unui astfel de dezeriderat, organizațiile U.T.C. le revine sarcina de a desfășura o activitate educativă și mai intensă în rîndul

membrilor lor, dezvoltînd interesul tinerilor pentru practicarea individuală a exercițiilor fizice, a mișcărilor în aer liber, folosind forme dintre cele mai accesibile: gimnastica zilnică, culturismul, judo, ciclismul, înotul (unde există condiții), sporturile de iarnă ș.a.m.d.

În lumina recentelor măsuri comune stabilite în Colegiul Ministerului Învățămîntului, organizațiile U.T.C. au calitatea de a veghea la armonizarea activității de educație fizică cuprinsă în programul de învățămînt cu acțiunile inițiate de către asociațiile și comisiile

sportive. Această preocupare se impune și în ceea ce privește buna desfășurare a campionatelor școlare și universitare, a întrecerilor pentru „Cercurile olimpice”, care vor căpăta un caracter mai larg de masă, pentru a stimula prezența elevilor și studenților la startul diferitelor probe atletice, vizînd treptat performanțe dintre cele mai înalte.

În atenția organizațiilor U.T.C. se va afla și înțelegerea unor competiții pe clase și școli cu o largă accesibilitate (mini-baschet și mini-fotbal), dezvoltarea experienței acumulate cu ocazia desfășurării unor competiții de mare răsănit printre tinerii de la I.A.S. — Cupa re-collei, Cupa I.A.S. — sau a unor acțiuni de felul duminicilor culturale-sportive.

În fine, un rol important revine organizațiilor U.T.C. în ceea ce privește intensificarea acțiunilor de amenajare a unor baze sportive simple pe linia întreprinderi, școli, instituții de învățămînt superior, în mediul sătesc. La realizarea unui asemenea obiectiv important trebuie să participe întreaga masă de tineri.

Se preconizează că fiecare organizație U.T.C. să aibă organizat un cerc de turism, care

ECHIPA OLIMPICĂ A ALBANIEI, UN ADVERSAR REDUTABIL

Zilele trecute s-a înalțat din Albania, Cornel Drăgușin, antrenor federal și „secund” al lotului olimpic. În această a doua calitate, însoțind pe „U” Cluj, el a urmărit naționala Albaniei — una și aceeași cu echipa care vizează Münchenul, viitoarea adversară a „olimpiilor” noștri, la 18 aprilie, în primul meci din preliminarii.

— Ați văzut partenerul de întrecere în două rînduri, la un interval de câteva zile. Ce impresie v-a lăsat?

— Este o echipă solidă, în adevăratul înțeles al cuvîntului. Mi-am putut da seama mai bine de acest lucru, în meciul oficial susținut de ea cu puternica reprezentativă a R. F. a Germaniei, cînd a fost nevoită să dea tot ce poate. Este drept, ea a părăsit terenul învinsă, cu 0-1, dar, după părerea mea, un rezultat de egalitate, ar fi reflectat mai fidel desăsurarea jocului.

— Care sînt atu-urile echipei?

— Pregătirea fizică, direcția, omogenitatea. Bine „construiți”, fotbalistii albanezi se angajează exemplar în luptă și se „gîdesc” cu ușurință între ei, intrucît echipa foto-secete așafi șchelet din 1969. Pe toate dintre actualii componenți ai naționalei Albaniei i-am văzut evoluînd la turneul buldăneț desfășurat la noi în țară.

— Cine sînt cei 11 care au jucat săptămîna trecută în meciul cu R. F. a Germaniei?

— Portari — Dinella; fundași — Gjika, Cani, Kasmi, Dhalles; mijlocași — Ragami

Bizi, Vaso; înaintași — Ceco, Pano, Ziu.

— Ca eșezare, ca preocupări tactice, ce ați observat?

— Echipa aplică un 1-1-3-3-3, Dhalles acționînd ca „libero”, iar Pano și Ziu ca virfuri de atac. Jucătorul cu nr. 7, Ceco, joacă retras, venînd des înapoi pentru construcția jazei. În general, trebuie spus — și din cele relatate pînă acum se poate deduce — că echipa albaneză pune mare preț pe contra-atac. Se închide bine în apărare, dar, cînd are posibilitatea, ea trece rapid în ofensivă, căutînd să valorifice explozia și forța de pătrundere a lui Pano și Ziu.

— Ați desprins și ceva puncte vulnerabile?

— Ca la orice echipă. La marcaj mi s-au părut a fi mai deficienți fotbalistii albanezi. Ei se apără cînd om la om, cu strîcțe, cînd în zonă. Trecerea de la o modalitate la alta se efectuează, după părerea mea, ceva mai defectuos. În ceea rînduri, sesizînd slăbiciunea, experimentații înaintași ai lui Schôn (mă refer la Grabowski și la Müller), au creat spîrturi în sistemul lor defensiv. Neîmbîlnă, deci, armonios, cele două sisteme de apărare, fundașii albanezi pot fi surprinși prin un-doi-uri bine lucrate sau prin driblinguri, încheiate, firește, cu futuri la poartă.

— Oricum, trebuie reținut faptul că jucătorii albanezi sînt, în momentul de față, în plină perioadă competițională și că reprezentativa olimpică albaneză se află într-un stadiu de pregătire mult mai a-

vansat ca al nostru. Sta-teli de acord?

— Fără îndoială, așa stau lucrurile. Este o chestiune și de climă.

— Se va putea rezolva, în timp util, acest neajuns?

— Eu cred că da. În compensație, fotbalistii noștri și-au asigurat o foarte bună pregătire de iarnă. Și apoi, ei se vor putea pune la punct cu pregătirea specifică, în cele cinci etape de campionat care se vor desfășura pînă la 18 aprilie, data jocului cu echipa olimpică a Albaniei. Pentru a asigura și o bună omogenizare formației noastre, antrenorul principal, Valentin Stănescu, împreună cu mine, am convocat lotul la București, pentru zilele de 2 și 3 martie.

— Reamintîți-ne, vă rugăm, componența lotului.

— Constantinăscu (Dinamo Buc), Ghiță (S. C. Bacău) — portari; Chevar (Dinamo Buc), Olteanu (F. C. Argeș), Vlad (F. C. Argeș), Codrea (Rapid), Ionescu (Steagul roșu), Stoicescu (Polit. Iasi), Vigu (Steaua) — fundași; Sălcănuș (Dinamo Buc), Cojocaru (C.F.R. Cluj), Pescaru (Steagul roșu) — mijlocași; Năsturescu (Rapid), Coramă (Farul), Oprea (Farul), Fl. Dumitrescu (U.T.A.), Pană (S. C. Bacău), Cușperman (Polit. Iasi), Lupulescu (Polit. Iasi), Györfi (Steagul roșu) — înaintași. Din lot mai fac parte Bădin și Dineșcu (ambii de la Petrolul), dar ei vor reveni din Algeria după această primă acțiune a noastră.

Interviu realizat de G. NICOLAESCU

Școala sportivă nr. 2

LOCUL DE UNDE A PLECAT MIRCEA LUCESCU

- 74 de promovări —
- „recoltă” de învîdat —
- Prea multe mîi de lei pentru chirii! —
- „Cel mai bun produs al școlii” —
- fundașul... Juncan! —
- Va deveni, oare, Școala sportivă nr. 2 o pepinieră a Sportului studentesc?

dimetru sînt CEL PUTIN EGAL cu cele din centrele de copii și juniori, scoatite „productive”.

★

Făcînd față cu Traian Tomescu, care vorbește — cu nedismulă mîndrie — de succesele reputate pe care și-a bătut căminul în țara noastră, în același cadru organizatoric — la o echipă imediat superioară, la tineret, de exemplu, după Școala sportivă nr. 2 nu mai există nici un stadion fotbalistic intermediar. Se păsește direct de la Școala la Uni-le, alții se pierd pe drum.

Ideea mi s-a părut interesantă, ba mai mult — dai fiind născut în țară — al milioanelor materiale ale Școlii sportive nr. 2 — un bun punct de plecare. Aici s-ar putea naște eventual un echipă „pepinieră” — echipă de „divize”, cu posibilități patronale, de sprijin și protecție din partea celor din urmă, în cadrul căreia elevii-fotbaliști din strada Aviz s-ar putea continua activitatea după terminarea junioratului.

Reconoaștem că gândurile noastre s-au îndreptat spre Sportul studentesc, echipa aflată în sfera aceluiași departament, modestă încă sub aspectul cantității tinerilor jucători, dar posesora unor capacități organizatorice demne de luat în seamă.

Ar fi credem — o soluție terică pentru ambele părți.

Ovidiu IOANITOIA

— Pentru că băieții pleacă de la Școala asta înainte de a avea șansa de a deveni „promoveze” — în același cadru organizatoric — la o echipă imediat superioară, la tineret, de exemplu, după Școala sportivă nr. 2 nu mai există nici un stadion fotbalistic intermediar. Se păsește direct de la Școala la Uni-le, alții se pierd pe drum.

Ideea mi s-a părut interesantă, ba mai mult — dai fiind născut în țară — al milioanelor materiale ale Școlii sportive nr. 2 — un bun punct de plecare. Aici s-ar putea naște eventual un echipă „pepinieră” — echipă de „divize”, cu posibilități patronale, de sprijin și protecție din partea celor din urmă, în cadrul căreia elevii-fotbaliști din strada Aviz s-ar putea continua activitatea după terminarea junioratului.

Reconoaștem că gândurile noastre s-au îndreptat spre Sportul studentesc, echipa aflată în sfera aceluiași departament, modestă încă sub aspectul cantității tinerilor jucători, dar posesora unor capacități organizatorice demne de luat în seamă.

Ar fi credem — o soluție terică pentru ambele părți.

Ovidiu IOANITOIA

— Pentru că băieții pleacă de la Școala asta înainte de a avea șansa de a deveni „promoveze” — în același cadru organizatoric — la o echipă imediat superioară, la tineret, de exemplu, după Școala sportivă nr. 2 nu mai există nici un stadion fotbalistic intermediar. Se păsește direct de la Școala la Uni-le, alții se pierd pe drum.

Ideea mi s-a părut interesantă, ba mai mult — dai fiind născut în țară — al milioanelor materiale ale Școlii sportive nr. 2 — un bun punct de plecare. Aici s-ar putea naște eventual un echipă „pepinieră” — echipă de „divize”, cu posibilități patronale, de sprijin și protecție din partea celor din urmă, în cadrul căreia elevii-fotbaliști din strada Aviz s-ar putea continua activitatea după terminarea junioratului.

Reconoaștem că gândurile noastre s-au îndreptat spre Sportul studentesc, echipa aflată în sfera aceluiași departament, modestă încă sub aspectul cantității tinerilor jucători, dar posesora unor capacități organizatorice demne de luat în seamă.

Ar fi credem — o soluție terică pentru ambele părți.

Ovidiu IOANITOIA

— Pentru că băieții pleacă de la Școala asta înainte de a avea șansa de a deveni „promoveze” — în același cadru organizatoric — la o echipă imediat superioară, la tineret, de exemplu, după Școala sportivă nr. 2 nu mai există nici un stadion fotbalistic intermediar. Se păsește direct de la Școala la Uni-le, alții se pierd pe drum.

Ideea mi s-a părut interesantă, ba mai mult — dai fiind născut în țară — al milioanelor materiale ale Școlii sportive nr. 2 — un bun punct de plecare. Aici s-ar putea naște eventual un echipă „pepinieră” — echipă de „divize”, cu posibilități patronale, de sprijin și protecție din partea celor din urmă, în cadrul căreia elevii-fotbaliști din strada Aviz s-ar putea continua activitatea după terminarea junioratului.

Reconoaștem că gândurile noastre s-au îndreptat spre Sportul studentesc, echipa aflată în sfera aceluiași departament, modestă încă sub aspectul cantității tinerilor jucători, dar posesora unor capacități organizatorice demne de luat în seamă.

Ar fi credem — o soluție terică pentru ambele părți.

Ovidiu IOANITOIA

— Pentru că băieții pleacă de la Școala asta înainte de a avea șansa de a deveni „promoveze” — în același cadru organizatoric — la o echipă imediat superioară, la tineret, de exemplu, după Școala sportivă nr. 2 nu mai există nici un stadion fotbalistic intermediar. Se păsește direct de la Școala la Uni-le, alții se pierd pe drum.

Ideea mi s-a părut interesantă, ba mai mult — dai fiind născut în țară — al milioanelor materiale ale Școlii sportive nr. 2 — un bun punct de plecare. Aici s-ar putea naște eventual un echipă „pepinieră” — echipă de „divize”, cu posibilități patronale, de sprijin și protecție din partea celor din urmă, în cadrul căreia elevii-fotbaliști din strada Aviz s-ar putea continua activitatea după terminarea junioratului.

Reconoaștem că gândurile noastre s-au îndreptat spre Sportul studentesc, echipa aflată în sfera aceluiași departament, modestă încă sub aspectul cantității tinerilor jucători, dar posesora unor capacități organizatorice demne de luat în seamă.

Ar fi credem — o soluție terică pentru ambele părți.

Ovidiu IOANITOIA

— Pentru că băieții pleacă de la Școala asta înainte de a avea șansa de a deveni „promoveze” — în același cadru organizatoric — la o echipă imediat superioară, la tineret, de exemplu, după Școala sportivă nr. 2 nu mai există nici un stadion fotbalistic intermediar. Se păsește direct de la Școala la Uni-le, alții se pierd pe drum.

Ideea mi s-a părut interesantă, ba mai mult — dai fiind născut în țară — al milioanelor materiale ale Școlii sportive nr. 2 — un bun punct de plecare. Aici s-ar putea naște eventual un echipă „pepinieră” — echipă de „divize”, cu posibilități patronale, de sprijin și protecție din partea celor din urmă, în cadrul căreia elevii-fotbaliști din strada Aviz s-ar putea continua activitatea după terminarea junioratului.

Reconoaștem că gândurile noastre s-au îndreptat spre Sportul studentesc, echipa aflată în sfera aceluiași departament, modestă încă sub aspectul cantității tinerilor jucători, dar posesora unor capacități organizatorice demne de luat în seamă.

Ar fi credem — o soluție terică pentru ambele părți.

Ovidiu IOANITOIA

— Pentru că băieții pleacă de la Școala asta înainte de a avea șansa de a deveni „promoveze” — în același cadru organizatoric — la o echipă imediat superioară, la tineret, de exemplu, după Școala sportivă nr. 2 nu mai există nici un stadion fotbalistic intermediar. Se păsește direct de la Școala la Uni-le, alții se pierd pe drum.

Ideea mi s-a părut interesantă, ba mai mult — dai fiind născut în țară — al milioanelor materiale ale Școlii sportive nr. 2 — un bun punct de plecare. Aici s-ar putea naște eventual un echipă „pepinieră” — echipă de „divize”, cu posibilități patronale, de sprijin și protecție din partea celor din urmă, în cadrul căreia elevii-fotbaliști din strada Aviz s-ar putea continua activitatea după terminarea junioratului.

Reconoaștem că gândurile noastre s-au îndreptat spre Sportul studentesc, echipa aflată în sfera aceluiași departament, modestă încă sub aspectul cantității tinerilor jucători, dar posesora unor capacități organizatorice demne de luat în seamă.

Ar fi credem — o soluție terică pentru ambele părți.

Ovidiu IOANITOIA

— Pentru că băieții pleacă de la Școala asta înainte de a avea șansa de a deveni „promoveze” — în același cadru organizatoric — la o echipă imediat superioară, la tineret, de exemplu, după Școala sportivă nr. 2 nu mai există nici un stadion fotbalistic intermediar. Se păsește direct de la Școala la Uni-le, alții se pierd pe drum.